

det er meget knapt. Han skal ogsaa holde Gudstjeneste paa to Steder, og det vil for ham som Landsbypræst være nødvendigt om Vinteren paa maaste til Dels usfarbare Veje at komme omkring til Sygehøjs og desl., men denne hans præstelige Virksomhed vil det mange Gange ikke være muligt for ham at udføre, medmindre han har Bogn til sin Befordring, og jeg tror, at det er meget knapt med disse 100 Kr. dertil. Men selvfølgelig er det ogsaa en af de Ting, hvor jeg maa tage, hvad der bydes, og jeg kan altsaa kun indskrænke mig til at fraraade det af et Mindretal stillede Vædringsforslag, som ganske vil stryge Bevilling til Befordring for den paagældende Præst. Jeg kan altsaa i øvrigt slutte mig for disse Rådets Bedkommende til, hvad Udvalget har foreslaet og lade mig nøje med det. Naar Udvalget tillige har udtalt det Ønske, at der til disse Steder, hvortil der ikke er krævet Abling, heller ikke ved Anvendelsen af den mig tilkommende Besøjselse i Henhold til den gældende Lovgivning ved Salg af Præstegaardsjord andetsteds maa henlægges Abling, saa kan jeg ikke paalægge mig og eventuelle Efterfølgere en Forpligtelse i saa Henseende, men naar der er udtalt et Ønske om, at der paa disse Steder maa gøres et alvorligt Forsøg paa, om det kan gaa uden Abling saaledes, at Præsten altsaa er uden egne Befordringsmidler, saa skal jeg, uagtet jeg ikke tror, at dette Forsøg behøves, fordi vi i saa Henseende have nogen Erfaring, og heller ikke tror, at det vil lykkes eller er hensigtsmæssigt, dog for mit Bedkommende gaa ind paa, at dette Forsøg gøres, saa at jeg altsaa ikke for Tiden og saa længe, indtil man har en virkelig Erfaring fra disse Steder, vil effektivere denne Henlæggelse af Abling, som jeg ellers kunde have været i Stand til. Det gælder særlig om Gistrup, at jeg der kunde have været i Stand til at henlægge Abling uden at begære Tilskud af Statskassen. — Den anden Gruppe af Bevillinger er den, hvor der ikke kræves en Præst, men hvor der kun er Tale om Opførelsen af en Kirke eller et Kapel. Det er foruden Hulsig, som kommer igen med Forbringener om Tilskud til de tidligere bevilgede 8,000 Kr., Stenbjerg, Iglshøj og Egebæksvang. For Hulsigs Bedkommende takker jeg for, at Udvalget har foreslaet bevilget denne Forsøgelse af 500 Kr., som er begæret, og jeg har heller ikke noget mod den Tante, at man nu tager denne Bevilling, 8,500 Kr., som saaledes gives til Hulsig Kapel, til Udgangspunkt; men jeg mener bestemt, at der paa de andre Steder, der her er Tale om, nemlig ved Stenbjerg, Iglshøj og Egebæks-

vang, ikke kan bygges for det samme Beløb, 8,500 Kr., Bygninger svarende til den ved Hulsig, da det, som Erfaringen nu viser, er et meget lavt Beløb, de 8,500 Kr. til Hulsig, selv med Anvendelsen af den største Økonomi, som jo naturligtvis kan gentages, og skønt Jærnbanestationen ved Hulsig ligger saa nær, at Transportudgifterne der ikke ere af nogen Betydning, medens Forholdene baade ved Stenbjerg og Iglshøj ere af den Betskaffenhed, at Transportudgifterne ved Kapellets Opførelse, indrettet paa samme Maade, efter samme Mønster, som Kapellet ved Hulsig, nødvendigvis maa komme til at koste saa meget, at Opførelsen maa overstige de 8,500 Kr. Og ved Egebæksvang kan man ikke bygge for 8,500 Kr. et Kapel med den Størrelse, der kræves paa dette Sted. Idet jeg altsaa gaar ind paa Tanken, at tage 8,500 Kr. til Udgangspunkt, anser jeg det som aldeles nødvendigt, hvis der overhovedet skal kunne bygges paa denne Bevilling, at man til disse Steder bevilger en noget højere Sum. Derfor kan jeg kun tilraade at vedtage den Sum, jeg har foreslaet. Den kan maaste nok noget formindskes. Jeg vil anslaa det yderligere Beløb, der behøves af disse bestemte Hensyn, til 1,500 Kr., og jeg tror altsaa ikke, at der kan bygges paa disse Steder for under 10,000 Kr. En Bevilling paa 8,500 Kr. vil baade i Iglshøj og i Stenbjerg betyde det samme som, at Kirkerne der ikke kunne bygges. Med Hensyn til Egebæksvang stiller det sig naturligtvis noget ejendommeligt, fordi der der er et privat Tilskud. Vortset altsaa fra den lille Kvantitetsforskjel betragter jeg i Virkeligheden Sagen som noget meget betydeligt. Med Hensyn til disse Bevillinger stiller Forholdet sig nu saaledes, at de ikke mere kunne blive et Stridsspørgsmaal, idet jeg altsaa kan tiltræde, hvad Udvalget har anbefalet. Med Hensyn særlig til Marmorkirken, som er en ganske ny Bevilling, behøver jeg ikke at komme ind paa selve Sagens Historie, da den er given af den ærede Ordfører, og da Forslaget ogsaa gaar ud paa, at Udvalget tiltræder mit Forslag. Saa har jeg kun at bemærke, at jeg kan tiltræde den Anmærkning, som tilføjes i Underændringsforslaget, medens jeg naturligtvis ikke har noget videre at bemærke mod det Forbehold, som den ærede Ordfører tog med Hensyn til dens Fremtid, nemlig Forbeholdet angaaende Vonningsforholdet for Præsterne i Kjøbenhavn, naar vi der komme til en Ordning, som kan blive den endelige. Med Hensyn til Missionsstationen paa Østhyften af Grønland, henholder jeg mig til min Kollegas, Indenrigsministerens Ud-